

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av beskattningslagen, lagen om förskottsuppbörd, lagen om skatteuppbörd samt lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i beskattningslagen, lagen om förskottsuppbörd, lagen om skatteuppbörd samt lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt. Enligt förslaget skall förskott, som betalas vid uppbörd, när beskattningen verkställs tillgodoräknas den skattskyldige bara till den del som förskottet faktiskt betalats. Samtidigt kan avkortningsförfarandet i fråga om förskott frångås. Den dröjsmålsränta som skall betalas vid försummelse att erlagga förskott vid uppbörd skall fastställas redan när beskattningen verkställs. Uppgifterna skall tas in i debetsedeln.

Samtidigt föreslås att vissa stadganden som gäller debiterings- och uppbördsförfarandet ändras. Dessutom föreslås i propositionen att till beräkningsgrunderna gällande utdelningen av samfundsskatt fogas sådana förändringar i skatteintäkterna som beror på naturskyddsområden vilka inrättats på statens mark.

Avsikten är att lagarna skall träda i kraft och tillämpas så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa. Det föreslagna sättet för tillgodoräknande av betalda förskott skall tillämpas första gången vid beskattningen för 1993.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

1.1. Tillgodoräknande av förskott

I samband med debiteringen av de skatter som faller inom tillämpningsområdet för beskattningslagen (482/58) används till betalning av de skatter som påförts den skattskyldige förskottsinnehållningar, förskott som skall betalas vid uppbörd, förskottskomplettering och gottgörelse för bolagsskatt. Det belopp som betraktas som betalning av den skattskyldiges skatt, dvs. som tillgodoräknas den skattskyldige, baserar sig i allmänhet på faktisk betalning av skatt. Förskottsinnehållningar tillgodoräknas enligt det innehållna beloppet och förskottskomplettering enligt den skattskyldiges prestation. Tillgodoräkandet av gottgörelse

för bolagsskatt sker på basis av utdelningen av dividend. Det förskott som skall betalas vid uppbörd tillgodoräknas däremot enligt det debiterade beloppet oberoende av om den skattskyldige har betalt det eller inte. Den förskottsåterbäring som fastställs vid den slutliga beskattningen, och som framgår av debetsedeln, kan sålunda innehålla belopp som i verkligheten inte har betalats. Den återbäring som utbetalas i pengar framgår i själva verket först senare vid ett särskilt avkortningsförfarande, vid vilket även dröjsmålsränta uppbärs för sådana förskott eller delar av förskott vilkas betalning försumrats. Vid beskattningen för 1991 utgjorde det belopp som på grund av avkortning av förskott inte återbars ca 280 milj. mk, och antalet avkortningsfall var ungefär 28 000.

Det nuvarande förfarandet härstammar från

en tid då det inte var tekniskt möjligt att innan beskattningen slutförts utreda de influtna förskotten särskilt för varje skattskyldigs del. En mera avancerad teknik och nya ADB-tillämpningar som kommer att tas i bruk gör det möjligt att fr.o.m. beskattningen för 1993 tillämpa ett tillgodoräkningsförfarande som baserar sig på de influtna förskotten.

I denna proposition föreslås ett system enligt vilket förskotten uppbärs på samma sätt som nu, men så, att uppbördsperioden löper ut två månader innan beskattningen för skatteåret i fråga blir färdig. Därvid skall indrivningsåtgärder som gäller obetalda förskottsruiter avslutas och oavgjorda utsökningsansökningar återtas. Vid beskattningen skall de förskott som betalats och influtit senast en månad innan beskattningen slutförts räknas som betalning av skatt. Därvid blir det möjligt att få tillförlitliga uppgifter om de belopp som skall tillgodoräknas den skattskyldige även i de fall då de inflyter genom utsökning.

Det föreslås nu att dröjsmålsränta alltså skall uppbäras för förskott som lämnats obetalda, eftersom ett slopande av räntan kunde leda till ökad betalningsovilja och därigenom till en minskning i de förskott som inflyter. Räntan skall uppbäras för samma tid som enligt det nuvarande avkortningssystemet, om det efter beskattningen av den skattskyldige inte kvarstår något att betala vid uppbörd. I annat fall skall dröjsmålsräntan räknas till utgången av förfallomånaden för den första skatteraten. Även i detta avseende bibehålls de dröjsmålsräntor som uppbärs hos de skattskyldiga ungefär på nuvarande nivå.

Efter det att de föreslagna ändringarna genomförts, skall de skattskyldiga i sina debetsedlar i samlad form få exaktare uppgifter än de för närvarande får om slutresultatet av beskattningen och om de faktorer som därvid varit av betydelse. Indrivningen av skatten blir klarare, eftersom bara slutlig skatt skall uppbäras för skatteåret. Ändringen inverkar inte på indrivningen av andra skatteskulder genom skattekvittning mot förskottsåterbäringar eller på återbäringarnas utmättningsbarhet.

1.2. Övriga ändringar i förfarandet

Skatt som avses i beskattningslagen debiteras och uppbärs som flera separata skatter. Skatten kan vara t.ex. ordinarie slutlig skatt, efterskatt,

skatt som debiterats genom skatterättelse, förhöjd skatt eller skatt som debiterats på basis av beskattning som verkställts på nytt. Det är dock fråga om beskattning som gäller samma skatteårs inkomster och förmögenhet och som efter verkställandet av den slutliga beskattningen kan ändras till den skattskyldiges fördel eller nackdel. Vid en bestämd tidpunkt gäller ett visst slutresultat av beskattningen, men detta kan dock bestå av flera separata skatter. Förfarandet är styvt och krångligt i sådana fall då debiteringen ändras och när skatter uppbärs, indrivs och återbärs.

I denna proposition föreslås att olika skatttagares skatter alltså skall uppbäras tillsammans, men såtillvida annorlunda än nu, att alla i beskattningslagen nämnda skatter som hänförs till samma skatteår skall behandlas som en enda skatt. Ändringen är av teknisk art och inverkar inte på de skattskyldigas ställning. Dock kommer den information som de skattskyldiga får om sin beskattning som helhet att bli klart bättre.

Det finns inga heltäckande stadganden om hur den skattskyldiges skatteprestationer skall fördelas som avkortning på olika skatter och på deras dröjsmålsupföljder. Man har varit härvisad till metoden att bestämma användningsordningen genom en tolkning, som baserar sig på lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt och den förmånsrättsordning som stadgats för skattekvittning. Skuldsaneringar har gjort situationen ännu mer svårbedömd än tidigare.

För klargörande av situationen föreslås att i lagen om skatteuppbörd (611/78) tas in ett stadgande om hur skatteprestationer skall fördelas på skatteskulder.

De skattskyldiga som betalt skatteprestationer vid restindrivning och vilkas beskattning sedermera ändras, befinner sig nu i olika ställning beroende på om ändringen baserar sig på ett vanligt beslut av en besvärinstans eller på att beskattningen verkställts på nytt. I sådana fall då beskattningen sänks, får de skattskyldiga, som hör till den förstnämnda kategorin, av de dröjsmålsupföljder de betalt tillbaka den del som visat sig oggrundad. För dem som hör till den senare kategorin tillgodoräknas de betalda dröjsmålsupföljderna i sin helhet. Praxis bygger på högsta förvaltningsdomstolens åsikt i saken. Tolkningen har lett till att de skattskyldiga i samband med beskattning som verkställs på nytt kan få återbäring,

trots att den nya skatten är lika stor eller större än den upphävda skatten.

För att åstadkomma en mera jämlik behandling av alla skattskyldiga i sådana situationer som avses ovan, föreslås att stadgandena om kvittning i lagen om skatteuppbörd ändras så, att behandlingen av dröjsmålspåföljder förenhetligas.

1.3. Ändringar i beräkningsgrunderna för utdelningen av samfundsskatt

För naturskyddsområden som inrättats på statens mark har med stöd av lagen om naturskydd (71/23) betalats ersättningar av statens medel. Som grund för ersättningarna har använts uppskattade belopp av den arealbase- rade nettointäkten av skogsbruk. I samband med kapitalskattereformen övergick man för samfundens del till beskattning av inkomsten av virkesförsäljning, varvid det ersättnings- system som ingår i lagen om naturskydd inte längre är förenligt med den nya beskattnings- formen. Regeringen har avlåtit en proposition till riksdagen med förslag till lag om upphä- vande av 5 a § lagen om naturskydd (RP 266/1993 rd.). Enligt den nämnda propositionen är avsikten att de förluster som orsakas kommunerna på grund av inrättandet av skyddsområden skall beaktas genom systemet för utdelning av samfundsskatt från och med 1994. I detta syfte föreslås en ändring i beräk- ningsgrunderna för utdelningen av samfunds- skatt.

1.4. Rättelser gällande ordalydelsen

Ordalydelsen i vissa stadganden i lagen om skatteuppbörd är föråldrad på grund av att lagstiftningen förändrats eller att nya tekniska förfaringsätt införts. Därför föreslås nu att behövliga justeringar av lydelsen företas i dessa stadganden.

2. Propositionens verkningar

2.1. 12 d § lagen om skatteuppbörd

Med ändringen i 12 d § lagen om skatteupp- börd avser man att tillse att de kommuner i vilka ifrågavarande naturskyddsområden är be-

lägna skall få kompensation för minskningen av skatteintäkter i form av en ökad andel av samfundsskatten räknat från 1994. Det sammanlagda beloppet av kompensationerna är årligen ca 5 milj. mk och de har betalats till ungefär 120 kommuner. Ersättningen till en enskild kommun har varit högst ca 800 000 mk. Totalbeloppet av den samfundsskatt som skall betalas till kommunerna torde under de när- maste åren uppgå till 1—2 mrd. mk, varför ändringen har bara obetydliga ekonomiska verkningar för andra kommuner än dem där naturskyddsområdena är belägna. På grund av ändringen i beräkningsgrunden kommer utdel- ningen av samfundsskatten att minska för alla de kommuner och församlingar som inte har fått ersättning med stöd av 5 a § lagen om naturskydd, medan utdelningen kommer att öka för de kommuner och församlingar som fått ersättning.

2.2. Övriga förslag

För de skattskyldiga har propositionen inga nämnvärda ekonomiska verkningar. Förenhet- ligandet av uppbörden av dröjsmålspåföljder i samband med beskattningar som verkställts på nytt kan i enstaka fall i obetydlig mån öka det belopp som skall betalas. Den service som de skattskyldiga får förbättras genom övergången till de förfaringsätt som föreslås i propositionen, eftersom utförligare och tydligare uppgif- ter kan lämnas om beskattningen.

Propositionen har ingen verkan på avkast- ningen av skatteintäkter och inga märkbara verkningar på statens eller skattetagarnas eko- nomi. Kostnaderna för automatisk data- behandling, blanketter och postning beräknas sjunka något.

Genom att förfarandet med avkortning av förskott slopas blir det möjligt att ordna arbetsuppgifterna på ett ändamålsenligare sätt och lindras den svåraste rusningstoppen under länsskatteverkets arbetsår. De ändringsförslag av teknisk art som ingår i propositionen ger ökade möjligheter till att i större utsträckning använda databehandlingssystem.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteupp- drag vid finansministeriet och baserar sig på skattestyrelsens förslag.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Beskattningslagen

3 a §. Paragrafen föreslås bli upphävd såsom onödig.

104 §. I 1 mom. föreslås att det förskott som påförts skall räknas till godo vid beskattningen enligt det belopp som influtit. När man vid beskattningen för 1993 övergår till hemkommunbeskattning, kommer även tillgodoräkandet av de influtna förskotten att ske i hemkommunen. Om ett förskott dock har debiterats i en annan kommun än den kommun där beskattningen verkställs, skulle, enligt vad som nu föreslås, det influtna beloppet räknas till godo i den kommun där beskattningen verkställs. Tillgodoräkandet av influtna förskott skall sålunda inte vara beroende av i vilken kommun förskottet har debiterats. Eftersom ett samfund kan påföras även förmögenhetsskatt, föreslås att stadgandet preciseras så, att de förskott som påförts ett samfund skall kunna räknas som betalning för alla skatter som påförts samfundet vid beskattningen.

104 a §. Paragrafen föreslås bli upphävd såsom onödig.

106 §. Om den skattskyldiges räkningsperiod inte sammanfaller med kalenderåret, bör den skattskyldiges förskott alltså kunna användas vid beskattningen såväl för förskottsdebiteringsåret som för det följande skatteåret. Med avvikelser från gällande lag föreslås att förskotten inte skall fördelas på flera år, utan att ett behövligt belopp av det influtna förskottet skall användas under det första året, medan den återstående delen räknas till godo vid följande beskattning. Även indrivningen av dröjsmålpåföljder för den obetalda delen av förskott blir enligt denna lösning skälig för den skattskyldige, eftersom påföljderna skall räknas bara fram till den första beskattningen.

107 §. Lydelsen i paragrafen föreslås bli preciserad utan att sakinnehållet ändras. Makar skall alltså, om de så önskar, kunna bestämma om överföring av förskott för skatteåret så, att de används till betalning av den andra makens skatter.

108 §. Lydelsen i 1 mom. föreslås bli ändrad så, att den motsvarar det nya förfarande som föreslås för tillgodoräkande av förskott.

Det föreslås att stadgandet i 2 mom. om

avkortning av förskott och om betalning av dröjsmålsränta i samband därmed ersätts med ett stadgande om beräkning av dröjsmålsränta i samband med tillgodoräkande av influtna förskott. De dröjsmålsräntor som uppstår hos de skattskyldiga skall i sak motsvara de nuvarande.

1.2. Lagen om förskottsuppbörd

47 §. Det föreslås att 2 mom. ändras så, att det motsvarar vad som i beskattningslagen stadgas om att förskottsbelopp som influtit skall användas till betalning av skatter och avgifter som påförts den skattskyldige.

48 §. Förskottsuppbördstiden föreslås bli begränsad så att ett förskott som den skattskyldige betalt skall kunna räknas honom till godo till rätt belopp när beskattningen verkställs. Förskottsuppbörden skall upphöra två månader före den tidpunkt som fastställts för slutförande av beskattningen.

52 §. Det föreslås att omnämmandet om avkortning av förskott stryks ur 3 mom.

1.3. Lagen om skatteuppbörd

3 §. I paragrafen föreslås att de i beskattningslagen nämnda skatter som gäller samma skatteår inte längre skall behandlas som separata skatter när skatten påförs, debiteras och uppställs. De skatter som nämns i beskattningslagen skall i den verksamhet som avser uppbörd, indrivning och redovisning av skatter behandlas som en enda skatt, som dock skall kunna indelas i flera skatterater. Behandlingen av skatterna för skatteåret skall vara enhetlig oberoende av om skatten har debiterats vid verkställande av ordinarie beskattning, vid efterbeskattningsförfarande eller vid behandling gällande ändring av skatt.

4 §. Det föreslås att 2 mom. upphävs, eftersom 72 § omsättningsskattelagen (559/91) anger vilket länskatteverk som är behörigt.

4 c §. I 1 mom. föreslås stadganden om i vilken ordning de skatter jämte dröjsmålpåföljder och räntor som uppburits och indrivits hos den betalningsskyldige skall användas till betalning av olika skattefordringar. Ändringen är huvudsakligen av teknisk art, eftersom

momentet skall ersätta en snävare paragraf om användningsordningen som föreslås bli upphävd i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (145/76). Samtidigt föreslås att användningsordningen kompletteras med stadganden om betalningsansättningsränta, skatteförhöjning och sådan höjning som avses i lagen om höjning som motsvarar ränta i beskattningen (1251/90), eftersom den sistnämnda försvinner först från de skatter som på basis av beskattningen för 1993 skall återbäras eller betalas vid uppörd. Dessutom föreslås att i 1 mom. tas in ett nytt stadgande enligt vilket en prestation skall användas till betalning av den äldsta obetalda raten av en skatt som är indelad i flera rater. Det nya stadgandet gör det möjligt att genom enkla åtgärder rätta fel som begåtts av den skattskyldige eller av bankens betalningstjänst. Indrivningen av ogrundade dröjsmålspåföljder som beror på förväxling av betalningsverifikat skulle minska. En prestation skall dock användas i enlighet med verifikatet, om det är möjligt att sluta sig till syftet utgående från betalningstidpunkten eller om en obetald rat redan är föremål för indrivning, t.ex. genom utsköningsåtgärder.

Den användningsordning som anges i 1 mom. skall inte tillämpas om annorlunda stadgas i någon annan lag som tillämpas på indrivning av skatteskuld, t.ex. lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/92).

En ospecificerad betalning av skatteskuld skall användas i samma ordning som en skatteåterbäring som skall kvittas enligt 8 §. Motsvarande användningsordning skall iakttagas när man genom skatteuppördsmyndighetens indrivningsåtgärder samtidigt lyckas indriva flera skatter som inte betalats inom utsatt tid. Det i 3 § föreslagna förfarandet motsvarar det förfarande som iakttagits i praktiken.

6 §. Det föreslås att till de skatter som är föremål för skattekvittning fogas debiterad källskatt, eftersom det i lagstiftningen om denna inte finns någon hänvisning till lagen om skatteuppörd. I lotteriskattelagen (552/92) har tagits in ett stadgande som hänvisar till lagen om skatteuppörd, varför lotteriskatt inte längre behöver nämnas särskilt. Motsvarande hänvisningsstadganden ingår också i konjunkturdepositionslagen (53/77) och byggskattelagen (54/77).

Det föreslås att den förteckning över dröjsmålspåföljder som ingår i 2 mom. ersätts med

en generell definition utan att sakinnehållet i stadgandet ändras i det ifrågavarande avseendet. För förtydligande av förfarandet föreslås ett särskilt omnämnande, som tidigare saknats i stadgandet, om den ränta som skall uppbäras i sådana fall då anstånd med betalningen av skatt beviljas.

9 §. I samband med regeringens proposition med förslag till lag om ändring av beskattningslagen (RP 122/1993 rd.), som är för behandling i riksdagen, föreslås att lydelsen i 1 mom. justeras. Ändringarna beror på att sättet för bestämmande av beskattningsorten ändras och returanvisningsförfarandet frångås.

I stadgandet nämns även kvittning av dröjsmålspåföljder i samband med att beskattningen verkställs på nytt.

12 d §. I 5 mom. föreslås ett stadgande enligt vilket som beräkningsgrund för utdelningen av samfundsskatt räknat från 1994, utöver uppgifterna ur beskattningen för 1991 och 1992, skall användas de kalkylerade belopp av nettointäkten av skogsbruk som använts som grund för de ersättningar som med stöd av lagen om naturskydd betalats för 1991 och 1992.

23 §. I 3 mom. föreslås vissa tekniska korrigeringar. T.ex. bör benämningen distriktskogs nämnd ändras till skogs nämnd. Samtidigt stadgas om verkningarna av mottagandet av uppgifter som förmedlas med automatisk databehandling när man bestämmer den månad under vilken de belopp som influtit genom restindrivning skall anses ha influtit.

1.4. Lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt

2 §. Det föreslås att stadgandena i 3 mom. om beräkning av dröjsmålsränta på den avkortade delen av förskott ersätts med stadganden enligt det nya förfarande som föreslås. Dröjsmålsräntorna skall uppbäras så, att deras belopp så väl som möjligt motsvarar de nuvarande beloppen och så, att förfarandet inte blir svårbemästrat.

7 §. Det föreslås att 3 mom. justeras så, att restavgift inte heller skall uppbäras vid det nya förfarande som skall ersätta avkortandet av förskott.

8 §. Paragrafen föreslås bli upphävd, eftersom mer heltäckande stadganden om användningsordningen för skatteprestationer ingår i

den nya 4 c § som föreslås bli fogad till lagen om skatteuppbörd.

2. Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna skall träda i kraft och tillämpas så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa. Stadgandena om tillgodoräknande av förskott och de stadganden som har samband med dem skall tillämpas första gången vid beskattningen för 1993.

Åtgärder som verkställigheten av lagarna förutsätter skall få vidtas innan lagarna träder i kraft.

Skatteförvaltningens klienter skall bli informerade om de föreslagna ändringarna i samband med ett meddelande om tidsgränsen för förskottskomplettering i början av 1994. För 1993 kan komplettering betalas till utgången av februari 1994.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av beskattningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i beskattningslagen av den 12 december 1958 (482/58) 3 a och 104 a §§, dessa lagrum sådana de lyder, 3 a § i lag av den 13 augusti 1976 (672/76) och 104 a § i lag av den 30 december 1992 (1548/92), samt

ändras 104, 106 och 107 §§ samt 108 § 1 och 2 mom.,

av dessa lagrum 104 § sådan den lyder i nämnda lag av den 30 december 1992, 107 § och 108 § 1 mom. sådana de lyder i lag av den 28 december 1990 (1339/90) och 108 § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 13 november 1981 (741/81), som följer:

104 §

Förskott som enligt lagen om förskottsuppbörd har påförts en skattskyldig och som influtit senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförts, skall användas till betalning av skatter och premier samt samfunds inkomstskatt som påförts i den kommun som avses i 103 §.

106 §

Om vid beskattningen för något år den skattskyldige, på grund av att hans räkenskapsperiod inte sammanfaller med kalenderåret, påförs endast förmögenhetsskatt eller inkomstskatt bara för inkomst av ett visst slag, räknas som avkortning på skatten bara den vid beskattningen behövliga delen av det förskott som influtit. Den övriga delen av det förskott som influtit tillgodoräknas den skattskyldige vid följande beskattning.

107 §

Enligt anteckning i skattedeklarationen kan den ena makens förskottsåterbäring användas

till betalning av den andra makens skatter och avgifter.

108 §

De belopp som skall räknas till godo vid beskattningen och som inte behövs till betalning av den skattskyldiges skatter eller avgifter återbärs som förskottsåterbäring.

När de debiterade förskott som influtit tillgodoräknas vid beskattningen, räknas på helt eller delvis obetalda rater dröjsmålsränta enligt lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången när förskott för skatteåret 1993 används till betalning av den skattskyldiges skatter och avgifter samt samfunds inkomstskatt.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om förskottsuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 november 1959 om förskottsuppbörd (418/59) 47 § 2 mom. och 52 § 3 mom. samt

fogas till 48 § ett nytt 3 mom. i stället för det 3 mom. som upphävts genom lag av den 11 augusti 1978 (612/78) som följer:

47 §

Har ett influtit debiterat förskott i enlighet med beskattningslagen använts till betalning av skatt eller folkpensionspremie som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att förskottet skall återbäras till honom, ändras det inte längre på grund av yrkande som avses i 46 §.

52 §

Har förskott enligt beskattningslagen använts till betalning av skatt eller folkpensionspremie som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att det skall återbäras till honom, ändras förskottet inte längre på grund av att ändring sökts enligt denna lag.

48 §

Uppbörden av förskott för skatteåret upphör två månader innan beskattningen slutförs.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången på förskott som debiterats för skatteåret 1993.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om skatteuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/78) 4 § 2 mom.,

ändras 3 §, 6 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom., 9 §, 12 d § 5 mom. samt 23 § 3 mom.,

av dessa lagrum 3 § sådan den lyder i lag av den 1 november 1991 (1301/91), 9 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 4 juli 1980 (526/80), 12 d § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1992 (1547/92) och 23 § 3 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 4 juni 1980, samt

fogas till lagen en ny 4 c § som följer:

3 §

Statsskatt, kommunalskatt och kyrkoskatt samt folkpensionspremie och sjukförsäkringspremie uppbärs gemensamt som en enda skatt för skatteåret.

den betalningsskyldige används till betalning av skattefordran i följande ordning:

- 1) betalningsanståndsränta,
- 2) restavgift,
- 3) dröjsmålsränta,
- 4) skattetillägg,
- 5) ränta som motsvarar dröjsmålsränta,
- 6) skatteförhöjning,

4 c §

De medel som uppburits eller indrivits hos

7) skatt samt

8) höjning enligt lagen om höjning som motsvarar ränta i beskattningen (1251/90).

Om skatten uppbärs i flera rater än en, används den betalningsskyldiges betalning i första hand till den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den betalningsskyldige har avsett att betalningen skall gälla en annan rat.

Om det i någon annan lag som tillämpas på indrivning av skatteskulder stadgas att en betalning skall användas på ett sätt som avviker från 1 mom., iaktas vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet stadgandena i denna andra lag. Andra än ovan i detta moment avsedda betalningar som gäller samma skatteskuld kan användas i enlighet med 1 mom.

En ospecificerad prestation som är avsedd som betalning av skatteskuld används till betalning av skatter i samma ordning som en skatteåterbäring som skall kvittas enligt 8 §. På samma sätt förfars om hos den skattskyldige indrivs en sammanlagd skatteskuld eller flera skatter eller skatterater på samma gång.

6 §

Vid skattekvittning avses med

1) *skatt* i 1 § nämnda skatter, avgifter eller andra prestationer, debiterad källskatt samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland med stöd av avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (*handräckningsavtal*),

Vad som i detta kapitel stadgas om skatt gäller på motsvarande sätt även dröjsmålspåföljder och betalningsansättningsräntor som uppbärs för skatt.

9 §

Har beskattning eller av länsskatteverk utförd debitering återförvisats för verkställande av ny beskattning eller debitering eller hänskjutits till en annan skattemyndighet eller har beskattningskommunen ändrats, används den influtna skatten till kvittning mot den nya

skatten. Av de dröjsmålspåföljder som uppkommit på skatten används till betalning av den nya skatten dock bara den del som inte hade uppburits hos den betalningsskyldige om den upphävda skatten hade varit lika stor som den nya skatten.

I denna paragraf avsedda kvittningar verkställs före skattekvittning som avses i 5 §.

12 d §

Vid fastställandet av den andel till kommuner och församlingar som skall tillämpas från och med 1994 används som beräkningsgrund uppgifterna från de beskattningar som verkställts för åren 1991 och 1992. Dessutom likställs då med samfundens i 3 mom. avsedda skattören de kalkylerade belopp av nettointäkten av skogsbruk för 1991 och 1992 som använts som grund när ersättningar betalats till kommunerna för den minskning av skatteintäkter som berott på inrättandet av naturskyddsområden på statens mark.

23 §

Andra än kommunernas, församlingarnas, folkpensionsanstaltens, skogsvårdsföreningarnas och skogsnämndernas i 14 § avsedda andelar erläggs under den månad som följer efter den då de influtit. Såsom månad då de influtit betraktas den kalendermånad under vilken de influtna medlen registrerats på skatteuppbördsmyndighetens postgirokonto. Såsom månad då genom restindrivning influtna belopp influtit betraktas dock den kalendermånad under vilken en handling som individualiserar den influtna prestationen eller motsvarande uppgift som förmedlats med automatisk databehandling har inkommit till skatteuppbördsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

4.

L a g**om ändring av lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 13 februari 1976 om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (145/76) 8 § samt *ändras* 2 § 3 mom. och 7 § 3 mom., av dessa lagrum 2 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 1 november 1991 (1302/91), som följer:

2 §

Dröjsmålsränta som avses i 108 § 2 mom. beskattningslagen räknas på varje obetald förskottsrät från förfallodagen till utgången av månaden före den månad under vilken beskattningen slutförs. Till de delar som hos den skattskyldige uppbärs slutlig skatt på grund av att förskott lämnats obetalt räknas dröjsmålsräntan dock till utgången av förfallomånaden för den första rat av skatten som skall betalas vid uppbörd. På delvis obetalda förskottsrate r räknas dröjsmålsräntan från den dag delbetalning skett.

7 §

Om restavgiften gäller i övrigt vad som ovan stadgas om dröjsmålsränta. Restavgift uppbärs inte på sådan del av förskott som på grund av att den lämnats obetald inte tillgodoräknas när beskattningen verkställs.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången på förskott som debiterats för skatteåret 1993.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 12 november 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

1.

Lag

om ändring av beskattningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
 upphävs i beskattningslagen av den 12 december 1958 (482/58) 3 a och 104 a §§,
 dessa lagrum sådana de lyder, 3 a § i lag av den 13 augusti 1976 (672/76) och 104 a § i lag av
 den 30 december 1992 (1548/92), samt
 ändras 104, 106 och 107 §§ samt 108 § 1 och 2 mom.,

Gällande lydelse

3 a §

Har för betalning av skatter, som påförts skattskyldig, med stöd av 107 § använts förskott som icke erlagts, svarar den skattskyldige för den del av det obetalda förskottet, som räknats till godo vid beskattningen.

104 §

Förskott, som enligt lagen om förskotts-
 börd har påförts en skattskyldig i en kommun
 som avses i 103 §, skall användas till betalning
 av de skatter och premier som nämns i samma
 lagrum eller till betalning av samfunds in-
 komstsskatt i nämnda kommun.

Har förskott påförts i någon annan kommun än den där den skattskyldiges beskattning för skatteåret skall verkställas, skall det dras av från ovan angivna skatter och premier i sistnämnda kommun.

104 a §

Om förskott som har innehållits hos den skattskyldige eller debiterats honom eller komplettering av förskott som den skattskyldige har betalt inte behövs för betalning av skatter och premier som avses i 103 och 104 §§, kan de användas till betalning av ovan nämnda skatter och premier som har påförts den skattskyldige i en annan kommun, enligt vad skattestyrelsen bestämmer.

106 §

Påföres skattskyldig vid beskattning, som verkställs för visst år, på grund av att hans räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderåret, endast förmögenhetsskatt eller inkomst-

Föreslagen lydelse

(upphävs)

104 §

*Förskott som enligt lagen om förskotts-
 börd har påförts en skattskyldig och som influtit senast en månad innan beskattningen för skatteåret slutförts, skall användas till betalning av skatter och premier samt samfunds inkomstskatt som påförts i den kommun som avses i 103 §.*

(upphävs)

106 §

Om vid beskattningen för något år den skattskyldige, på grund av att hans räkenskapsperiod inte sammanfaller med kalenderåret, påförs endast förmögenhetsskatt eller inkomst-

Gällande lydelse

skatt blott för inkomst av visst slag, räknas honom till godo såsom avkortning på skatten *vid denna beskattning* endast den del av påfört och hos honom innehållet förskott, som motsvarar förmögenheten och nämnda inkomst. Den övriga delen av förskottet räknas den skattskyldige till godo vid följande beskattning.

107 §

Enligt anteckning i skattedeklarationen kan, om för betalning av skatter och avgifter hos den ena maken har innehållits eller honom i förskott har påförts ett för stort belopp eller om han i förskottskomplettering har betalt ett för stort belopp, beloppet användas för avkortning av skatter och avgifter som påförts den andra maken.

108 §

Förskott som för betalning av skatter och avgifter innehållits hos den skattskyldige eller påförts honom till ett för stort belopp, samt komplettering av förskott som den skattskyldige har betalt till ett för stort belopp återbärs (*förskottsåterbäring*).

Har debiterat förskott inte erlagts, används förskottsåterbäringen till avkortning av det obetalda beloppet. Före avkortningen kvittas mot förskottsåterbäringen den i lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt avsedda dröjsmålsränta, beräknad på den del av förskottet som skall avkortas, på sätt som i lagen om skatteuppbörd är stadgat.

Föreslagen lydelse

skatt bara för inkomst av ett visst slag, räknas som avkortning på skatten bara *den vid beskattningen behövliga delen av det förskott som influtit*. Den övriga delen av det förskott som influtit tillgodoräknas den skattskyldige vid följande beskattning.

107 §

Enligt anteckning i skattedeklarationen kan *den ena makens förskottsåterbäring användas till betalning av den andra makens skatter och avgifter*.

108 §

De belopp som skall räknas till godo vid beskattningen och som inte behövs till betalning av den skattskyldiges skatter eller avgifter återbärs som förskottsåterbäring.

När de debiterade förskott som influtit tillgodoräknas vid beskattningen, räknas på helt eller delvis obetalda rater dröjsmålsränta enligt lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt.

 Denna lag träder i kraft den
 199 .

Lagen tillämpas första gången när förskott för skatteåret 1993 används till betalning av den skattskyldiges skatter och avgifter samt samfunds inkomstskatt.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om förskottsuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 november 1959 om förskottsuppbörd (418/59) 47 § 2 mom. och 52 § 3 mom. samt

fogas till 48 § ett nytt 3 mom. i stället för det 3 mom. som upphävts genom lag av den 11 augusti 1978 (612/78) som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

47 §

Har förskott enligt beskattningslagen använts för betalning av skatt eller folkpensionspremie, som påförts den skattskyldige eller dennes make, *eller har det avkortats* eller förordnats, att det skall återbäras åt honom, må det icke längre ändras på grund av yrkande, som avses i 46 §.

Har ett *influtit debiterat förskott* i enlighet med beskattningslagen använts till betalning av skatt eller folkpensionspremie som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att förskottet skall återbäras till honom, ändras det inte längre på grund av yrkande som avses i 46 §.

48 §

Uppbörden av förskott för skatteåret upphör två månader innan beskattningen slutförs.

52 §

Har förskott enligt beskattningslagen använts för betalning av skatt eller folkpensionspremie, som påförts den skattskyldige eller dennes make, *eller har det avkortats* eller förordnats, att det skall återbäras åt honom, må förskottet icke längre ändras på grund av ändringsansökan, som avses i denna lag.

Har förskott enligt beskattningslagen använts till betalning av skatt eller folkpensionspremie som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att det skall återbäras till honom, ändras förskottet inte längre på grund av att ändring sökts enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången på förskott som debiterats för skatteåret 1993.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om skatteuppbörd**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/78) 4 § 2 mom.,
ändras 3 §, 6 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom., 9 §, 12 d § 5 mom. samt 23 § 3 mom.,
av dessa lagrum 3 § sådan den lyder i lag av den 1 november 1991 (1301/91), 9 § sådan den lyder
delvis ändrad genom lag av den 4 juli 1980 (526/80), 12 d § 5 mom. sådant det lyder i lag av den
30 december 1992 (1547/92) och 23 § 3 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 4 juni 1980,
samt

fogas till lagen en ny 4 c § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Statsskatt, kommunalskatt och kyrkoskatt
samt folkpensionspremie och sjukförsäkrings-
premie uppbärs gemensamt.

Föreslagen lydelse

3 §

Statsskatt, kommunalskatt och kyrkoskatt
samt folkpensionspremie och sjukförsäkrings-
premie uppbärs gemensamt *som en enda skatt
för skatteåret.*

4 §

*Uppbördsmyndighet för omsättningsskatt är
det länsskatteverk, inom vars verksamhetsom-
råde beskattningen av den omsättningsskattes-
kyldige verkställs med stöd av 30 § 2 eller 3
mom. lagen angående omsättningsskatt.*

(2 mom. upphävs)

4 c §

*De medel som uppburits eller indrivits hos den
betalningsskyldige används till betalning av skat-
tefordran i följande ordning:*

- 1) betalningsansättningsränta,
- 2) restavgift,
- 3) dröjsmålsränta,
- 4) skattetillägg,
- 5) ränta som motsvarar dröjsmålsränta,
- 6) skatteförhöjning,
- 7) skatt samt
- 8) höjning enligt lagen om höjning som
motsvarar ränta i beskattningen (1251/90).

*Om skatten uppbärs i flera rater än en,
används den betalningsskyldiges betalning i förs-
ta hand till den första förfallna rat som är
obetald, om det inte är uppenbart att den
betalningsskyldige har avsett att betalningen
skall gälla en annan rat.*

*Om det i någon annan lag som tillämpas på
indrivning av skatteskulder stadgas att en betal-
ning skall användas på ett sätt som avviker från
1 mom., iakttas vid behandlingen av det sålunda
indrivna beloppet stadgandena i denna andra lag.*

Gällande lydelse

6 §

Vid skattekvittning avses med

1) *skatt* i 1 § nämnda skatter, avgifter och andra prestationer samt *lotteriskatt*, *konjunkturdeposition enligt konjunkturdepositionslagen (53/77)* och *investeringskatt enligt investeringskattelagen (54/77)* samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland med stöd av avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (*handräckningsavtal*),

Vad i detta kapitel stadgas om skatt gäller på motsvarande sätt skatte- eller avgiftstillägg, ränta som motsvarar skattetillägg och ränta som motsvarar dröjsmålsränta, dröjsmålsränta, restavgift samt plikt på konjunkturdeposition.

9 §

Har *fullföljdsinstans* återförvisat beskattning eller av länsskatteverk utförd debitering för verkställande av ny beskattning eller debitering eller i enlighet med 97 § beskattningslagen hänskjutit beskattningen till annan skattnämnd, användes de influtna medlen till kvittning mot den nya skatten.

Skatt, som med stöd av 84 § beskattningslagen skall återbetalas, användes till kvittning mot skatt, vilken fastställts vid skatterättelse eller efterbeskattning, som avses i samma lagrum.

I 108 § beskattningslagen avsedd förskottsåterbäring användes till kvittning mot den dröjsmålsränta som uppbäres på den avkortade delen av det i samma paragraf avsedda förskottet.

I denna paragraf avsedda kvittningar verkställs före skattekvittning som avses i 5 §.

Föreslagen lydelse

6 §

Vid skattekvittning avses med

1) *skatt* i 1 § nämnda skatter, avgifter eller andra prestationer, *debiterad källskatt* samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland med stöd av avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (*handräckningsavtal*),

Vad som i detta kapitel stadgas om skatt gäller på motsvarande sätt även *dröjsmålspåföljder och betalningsanståndsräntor som uppbärs för skatt.*

9 §

Har beskattning eller av länsskatteverk utförd debitering återförvisats för verkställande av ny beskattning eller debitering eller hänskjutits till en annan skattemyndighet eller har *beskattningskommunen ändrats*, används den influtna skatten till kvittning mot den nya skatten. *Av de dröjsmålspåföljder som uppkommit på skatten används till betalning av den nya skatten dock bara den del som inte hade uppburits hos den betalningsskyldige om den upphävda skatten hade varit lika stor som den nya skatten.*

I denna paragraf avsedda kvittningar verkställs före skattekvittning som avses i 5 §.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 d §

Vid fastställandet av den andel till kommuner och församlingar som skall tillämpas från och med 1994 används som beräkningsgrund uppgifterna från de beskattningar som verställtts åren 1991 och 1992.

Vid fastställandet av den andel till kommuner och församlingar som skall tillämpas från och med 1994 används som beräkningsgrund uppgifterna från de beskattningar som verkställts för åren 1991 och 1992. *Dessutom likställs då med samfundens i 3 mom. avsedda skattören de kalkylerade belopp av nettointäkten av skogsbruk för 1991 och 1992 som använts som grund när ersättningar betalts till kommunerna för den minskning av skatteintäkter som berott på inrättandet av naturskyddsområden på statens mark.*

23 §

Andra än kommunernas, församlingarnas, folkpensionsanstaltens, skogsvårdsföreningarnas och *distriktsskogssnämndernas* i 13 § avsedda andelar erlägges under den månad som följer efter den då de influtit. Såsom månad då de influtit betraktas den kalendermånad, under vilken de influtna medlen registrerats på skatteuppbördsmyndighetens postgirokonto. Såsom månad då genom restindrivning influtna belopp influtit betraktas dock den kalendermånad, under vilken *redovisningsexemplaret av utmätningmans indrivningskvitto eller annan motsvarande handling* som individualiserar den influtna prestationen har inkommit till skatteuppbördsmyndigheten.

Andra än kommunernas, församlingarnas, folkpensionsanstaltens, skogsvårdsföreningarnas och skogssnämndernas i 14 § avsedda andelar erläggs under den månad som följer efter den då de influtit. Såsom månad då de influtit betraktas den kalendermånad under vilken de influtna medlen registrerats på skatteuppbördsmyndighetens postgirokonto. Såsom månad då genom restindrivning influtna belopp influtit betraktas dock den kalendermånad under vilken en handling som individualiserar den influtna prestationen eller *motsvarande uppgift som förmedlats med automatisk databehandling* har inkommit till skatteuppbördsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

4.

L a g**om ändring av lagen om dröjsmålsränta och restavgift på skatt**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 13 februari 1976 om dröjsmålsränta och restavgift på skatt (145/76) 8 § samt *ändras* 2 § 3 mom. och 7 § 3 mom., av dessa lagrum 2 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 1 november 1991 (1302/91), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Då debiterat förskott har avkortats enligt 108 § beskattninglagen, beräknas dröjsmålsräntan på den avkortade delen av förskottet till den i lagen om skatteuppbörd stadgade kvittningsdagen för förskott som skall återbäras.

Dröjsmålsränta som avses i 108 § 2 mom. beskattninglagen räknas på varje obetald förskottsrat från förfallodagen till utgången av månaden före den månad under vilken beskattningen slutförs. Till de delar som hos den skattskyldige uppbärs slutlig skatt på grund av att förskott lämnats obetalt räknas dröjsmålsräntan dock till utgången av förfallomånaden för den första rat av skatten som skall betalas vid uppbörd. På delvis obetalda förskottsrafer räknas dröjsmålsräntan från den dag delbetalning skett.

7 §

Om restavgiften gäller i övrigt vad ovan är stadgat om dröjsmålsränta. Restavgift uppbäres *dock* icke på i 108 § 2 mom. beskattninglagen avsett avkortad förskott.

Om restavgiften gäller i övrigt vad som ovan stadgas om dröjsmålsränta. Restavgift uppbärs inte på *sådan del av förskott som på grund av att den lämnats obetald inte tillgodoräknas när beskattningen verkställs.*

8 §

Hos skattskyldig uppburna medel användes i första hand till betalning av restavgift, dröjsmålsränta, skattetillägg och ränta som motsvarar dröjsmålsränta samt därefter till betalning av skatt.

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången på förskott som debiterats för skatteåret 1993.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.